

sagning uden underretningspligt. Disse nye redskaber skal bruges til at bekæmpe det, der kaldes organiseret kriminalitet. Presset fra de borgerlige til at misbruge situationen til et sådant felttog er massivt, og man kan tvivle på, at regeringen er i stand til at holde hovedet koldt.

Lad det være sagt med det samme, at for Enhedslisten er sådanne forslag aldeles uacceptable. Det kan godt være, at regeringens hensigt med disse forslag er et ærligt ønske om at vise handlekraft og angribe dette samfunds skyggesider – det er muligt – og den fromme hensigt er vi da også enige med regeringen om: Det, der trives i skyggen, skal frem i lyset.

Men enigheden hører op, når vi når frem til de midler, der ønskes taget i anvendelse. For selv om hensigten er at foretage et angreb på kriminaliteten, er midlerne den direkte vej til at angribe den helt fundamentale retssikkerhed og retsbeskyttelse, f.eks. muligheden for at forsvare sig mod anklager. Indføres der en ret til at bruge anonyme vidner, åbnes slusen for en syndflod af overgreb. Vi kommer til at opleve utallige domsafsigelser, som bygger på sådanne vidneudsagn, hvor den dømte eller frifundne og samfundet i øvrigt med rette vil kunne stille spørgsmålet: Var der tale om en retfærdig rets sag?

For nylig viste TV 2 en reportage om politiets brug af meddelere. Jeg skal medgive, at underholdningsværdien af udsendelsen var høj, men det var vist også det eneste, der var noget positivt at sige om. For hvad var det, der blev vist? For det første at politiet ikke klart kunne trække grænsen for, hvordan en meddeler må bruges. For den andet at det i et sådant forhold mellem politi og meddeler er vanskeligt, ja vel nærmest umuligt at sikre sig mod, at politiet bliver brugt i det spil, som den kriminelle spiller.

På baggrund af de nuværende erfaringer med meddelere i Danmark, for slet ikke at nævne de katastrofale erfaringer fra Holland, vil det konservative forslag om, at politiet skal kunne bruge civile agenter, ikke gøre det nemmere for politiet at finde ud af, hvor grænserne går. Jeg vil blot illustrere problemstillingerne ved at spørge: Hvordan har man tænkt sig, at politiet skal håndtere en situation, hvor en civil agent under dække tvinges til at udføre voldelige handlinger? Lad mig tage sagen om nedskydningen af bandidosrockeren i lufthavnen den 10. marts. Her vil den yderste konsekvens af brugen af civile agenter i begge grupper måske

have været, at de for at forsvare sig mod hinanden havde været nødt til at skyde på hinanden. Hvis den ene af dem var blevet dræbt, skulle den anden så dømmes? Eller måtte han frifindes for drab, fordi han handlede i statens tjeneste? En sådan synsvinkel er ikke kun et interessant problem for en juridisk debatklub. Det kan meget vel blive alvor, hvis forslag som dette her vedtages.

Men tilbage til det konkrete udspil om rockerborge. Regeringen sætter sig her mellem to stole. I sin iver for at leve op til et fuldstændig uansvarligt løfte til de hårdt ramte beboere i Polensgade laver den et forslag, der vender retssikkerheden fuldstændig på hovedet. Man indskrænker rettighederne for en gruppe, hvis lovovertrædelser man ikke er i stand til at påvise. Gruppen er ikke defineret, velsagtens for at undgå kritik for at lave særlovgivning. Alligevel prøver man at præcisere karakteren af særlovgivning i bemærkningerne for at undgå kritikken for at ramme i flæng.

Jeg tror, at begge stole brasede sammen, da regeringen satte sig tungt midt imellem dem. Jeg opfatter det lidt som politisk pop, når regeringen kommer med dette forslag. For hvad bliver det sikre resultat af at fjerne rockerne fra deres huse? Jo, selvfølgelig at de mødes andre steder. På kort sigt lykkes det nok at fredelig-gøre Polensgade.

Til gengæld rykker truslerne ud i Østrigsgade, Pommernsgade og Badensgade. Problemet med naboernes sikkerhed er fuldstændig reelt. Det skal der politiarbejde til at løse, men man skal ikke indgyde befolkningen en falsk tryghed ved at puste sig op med falske forudsætninger, for det er det, der er tale om.

I modsætning til hvad regeringen siger, vil flere mennesker måske blive bragt i fare. Lukkes rockerborgene vil angrebene blot finde sted mod rockernes private hjem, en tendens, der allerede i dag er synlig.

Forleden kunne man i Berlingske Tidende læse en oversigt over, hvor mange af de seneste måneders attentater i rockerkrigen der er uopklarede. Det var langt hovedparten. Man kunne også læse, at det først for ganske nylig er lykkedes for politiet at få sammensat et specialhold af kriminalfolk, som skal efterforske disse forbrydelser.

Inden regeringen og Folketinget går i sort og kortslutter retssikkerheden ved at gennemføre populistiske angreb, var det måske en idé lige at tøve en kende og se, hvad denne specialenhed